

Politie is gegijzelde kanarie in de mijn

Agnes Dinkelman, social engineer

Korpschef Akerboom moet komen opdraven om verantwoording af te leggen voor een politie die aan alle kanten wordt aangepakt door de maatschappij.

In de kolenmijn van een samenleving die kenmerken van maatschappelijke ontwrichting vertoont is de Politie een makkelijk slachtoffer. Agent Frank de Vetter uit Rijen haalde laatst de landelijke pers met zijn bericht op facebook waarin hij vertelde over de bak met kritiek die hij als diender dagelijks over zich heen krijgt.

De strijd tegen de Politie tekent zich al lange tijd af. En een grote groep Nederlanders doet mee. Een van de heftigste voorbeelden van de strijd was wel de rel in Hoek van Holland op 22 augustus 2009. Een gewonde relschopper werd door zijn hooligan-companen voor de voeten van de agenten

gelegd om deze te verleiden om uit linie te gaan zodat de politie succesvol kon worden aangevallen. Maar al jaren dagen Mohamed of Erhan agenten uit, al rondhangend op een pleintje in een buurt, een Joop beschimpt met verve de politie door te zeggen dat ze boeven moeten vangen in

plaats van zich te bemoeien met hun overtreding van 100 kilometer per uur daar waar je 50 mag rijden. Allemaal acties die gestaag de zuurstof uit de mijn verdrijven.

De strijd met de autoriteiten is van alle

tijden. Machthebbers en onderdanen bevechten het evenwicht waarin ze vervolgens voor korte of langere tijd kunnen functioneren. Het volk is bereid om een deel van de autonomie in te ruilen als ze er veiligheid en gewin voor terug krijgen. Maar als er ontevredenheid ontstaat en er wordt door de autoriteit

onvoldoende op gereageerd dan is de boot aan. En de boot is op dit moment flink aan. Populistische politici worden volop gesteund in hun opsomming van zaken waarvoor politici en ook zichzelf geen oplossing hebben, maar ze varen er wel bij. Ondertussen wordt politie geconfronteerd met de dagelijkse realiteit waarin zelfzucht en ontevredenheid zich uit in gedrag. Dat zie je in buurten waar de overlast de pan

“ **Ondertussen sommeert de maatschappij: Los op! Maar de politie kan niet slagen. Onmogelijk. We hebben een plaats delict waar zelfs een man als Akerboom zal struikelen.** ”

uit rijst of in geval de asielinstroom omhoog gaat en bestuurders ernstig worden bedreigd als ze de opvang regelen. Ondertussen sommeert de maatschappij: Los op! Maar de politie kan niet slagen. Onmogelijk. We hebben een plaats delict waar zelfs een man als Akerboom zal struikelen.

De hete aardappel van maatschappelijke ontwrichting ligt op het bord van de Politie te dampen maar hen verantwoordelijk te houden voor de veiligheid in ons land is een te eenvoudige voorstelling van

zaken. Bestuurders en bevolking vinden elkaar onvoldoende. Daar zit de crux. Politici hebben de taak zodanig te reguleren en te faciliteren dat het volk zich wil gedragen. Als zij dat niet tot tevredenheid doen ondermijnt het volk het gezag. En de eerste die zij op dat pad tegenkomt is de Politie. Politie heeft dus slechts een onderdeel van de gehele verantwoordelijkheid te dragen. Een snelle oplossing is er niet.

Politie is samen met bestuurders en bevolkingsgroepen een systeem, een levend systeem

waarin verschillende wereldbeelden en belangen voortdurend met elkaar reageren. Een aanpak zal pas vruchten kunnen afwerpen als het levende systeem in de revisie gaat. Zodat we de brand gecontroleerd uit kunnen laten branden. Bestuur, politici, journalistiek, OM, rechterlijke macht, politie, maatschappelijk middenveld en burgers hebben een aandeel gehad in de afbraak van de gezonde lucht in de mijn. Het is zaak te herkennen en te erkennen dat dit klopt. Pas dan kan een aanpak effectief zijn.

Agnes Dinkelman maakt systeemanalyses en ontwikkelt op basis daarvan programma's en methodiek op het gebied van maatschappelijke veiligheid en stabiliteit.